

1.

„A húgom heroin-túladagolásban halt meg, és nem volt még huszonkét éves. Mos sírok, de majd folytatom.”

Megtaláltam a naplómát. 1992. január 3-án, pénteken kezdtem írni. Már indultam volna a repülőtérrre, amikor eszembe jutott, hogy valami olvasnivalót vigyek magammal. Rémllett, hogy amikor legutóbb otthon voltam, az apám kihajított az ajtón egy sporttáskát, ami tele volt a cuccaimmal. Bizonyítványok, babák, mindenféle szirszar, amit egy lány elrak emlékébe, hogy aztán amikor otthagya a szüleit, ezek egyikét se vigye magával. Nem igazán kellett kutatnom a táskában, rögtön kezembe került az első és egyetlen naplóm. Ócska kis füzet. Közelebbről olyan hússzor ötcentis, nem túlságosan vastag, nejlonborítású notesz, a borítón rózsaszín ruhás Barbie baba: óriási kék szemek, darázsderék, hátrafésült óriási szőke hajzuhatag, majdnem hónaljig érő fehér kesztyű, kezében fehér legyező. Hogy vettem-e, vagy valakitől kaptam, arra már nem emlékszem, de egyértelmű, hogy ilyennek kellett lennie annak a naplónak, amely ahhoz a kislányhoz tartozott, aki tizenhat évesen voltam. Rózsaszínű álom, és persze a gyötrő vágy, hogy én legyek a másik Barbie baba.

Milyen érdekes, hogy 1992. január 3-án, pénteken kezdtem írni a naplóm, és említést sem teszek arról, mi történt karácsonykor. Alig több mint egy hét telt el, és nem írtam arról, hogy majdnem felgyújtottam a házat. Az apám, az anyám meg a húgom szenteste a konyhában a nagy asztalnál terítették a vacsorához, én a nappaliban a földön kuporogtam, a karácsonyfát néztem. Valódi gyertyák égtek rajta, finom illatuk volt, de én egyáltalán nem voltam ünnepi hangulatban. Az apám már egy hete megmondta, hogy ajándékról szó sem lehet, mert nincs pénz, a húgom pedig sírógörcsöt kapott, mert nem bírja a feszültséget. Egy ócska, szar mackónadrágban meg egy kinyúlt pulóverben ücsörögtem a fa előtt, néztem az ezüst- meg aranszínű papírba csomagolt szaloncukrokat, amiket anyámék még óvodáskoromban vettek. Aztán amikor már tényleg úgy éreztem, hogy az idegességtől hánynom kell, feldöntöttem a karácsonyfát! Az egyik gyertya a szekrény mellett felhalmozott újsághalomra dőlt, aztán amikor a lángok már magasra csaptak, akkor jött be az apám ordítva. Felrántotta a szőnyeget, azzal oltotta el a tüzet. Én csak ültem a padlón, és nem tudtam megmozdulni. Annyira merev voltam, hogy az apámék együttes erővel se tudtak felállítani. Néhány éve a televízióban valami természetfilmre kapcsoltam. Egy gyönyörű nőstény oroszánt vett körbe egy falka hiéna valahol Afrikában. Már lemenőben volt a nap, villogtak a hiénák szemei, a nőstény oroszán egy ideig körbe-körbe forgott, aztán egy pillanat alatt lemerevedett, az egész teste remegett, a hiénák egyre szorosabban vették körbe. Pontosan úgy dermedt kővé, mint annak idején én, amikor a feldöntött karácsonyfa gyertyája felgyújtotta az újságokat, meg kis híján a szekrényt

is. Pontosan tudtam, mit érez az oroszlán! Azt, hogy mindjárt vége, a hiénák széttépik – és ő képtelen védekezni. Ugyanezt érzem azon a szentestén. Bennégek a házban... nem félttem, tudomásul vettem. Aztán az apám megvert. Csak annyi maradt meg bennem, hogy nem fájt. Remegett a dühtől, öszszevissza csépelte a kezeivel. Céltalanul, ösztönből. Az anyám karnyújtásnyira állt tőlünk, de nem mozdult. A húgom már jócskán elmúlt tíz, de mint egy hisztis baba, vergődött a földön, vinnyogott, a fejét beleverte a padlóba, a szék meg az asztal lábába. Az apám nem tudta koordinálni a mozdulatait, mintha utolsó erejével borította volna a lángoló újsághalomra a szőnyeget. Az anyám próbálta felállítani a fenyőfát, de szúrták a tűlevelek, a konyhából hozott egy konyharuhát, azzal fogta meg a fa törzsét. A történetek már rémesen távoliak, de arra azért jól emlékszem, hogy amikor kiszabadultam az apám szorításából, a húgom mellé kuporodtam, és simogattam a haját. Amikor abbahagyta a zokogást, mondtam neki, hogy ha egyszer nagy leszek, rengeteg pénzt fogok keresni, és veszek neki egy Barbie babát. Azóta majdnem harminc év eltelt, és csak akkor gondoltam arra, hogy kellett volna vennem a húgomnak egy Barbie babát, amikor temettük. Amikor elöntött a rengeteg részvénytulajánítás szóban meg interneten, nem rázott meg annyira a halála. Egyre csak azt hajtogattam, hogy heroin-túladagolás... heroin-túladagolás...

Na, ezt a naplót vittem magammal a repülőre. Gondoltam, mire landolunk Miamiában, a végére is érek. Más kérdés, hogy ebből nem lett semmi. Egy hármask ülésnél a belső ablak melletti ülést kaptam, aztán mellém került egy nyolcvanvalahány éves bácsi, akit a kerekesszékből emeltek a helyére. Nem volt

túl jó állapotban, valami cső is lógott ki az orrából. Ápolt öregember volt, jó volt az illata. A felesége egy, a férjénél néhány évvel fiatalabb, hetven körüli nő, minden órában kétszer áttörölgette az arcát, a nyakát, a füleit, a kezeit. Amikor kávéztunk, a hölgy rám mosolygott, én meg mondtam neki, hogy irigylem, óriási élmény látni, mennyire szeretik egymást. Kérdeztem, hogy mi a titkuk. – Az esküvő előtt elkezdtem stoppolni egy harisnyát, aztán félretettem, mondtam a vőlegényemnek, hogy majd egyszer a vége felé, majd akkor befejezem. Még nem jött el az ideje – jött a válasz. Aztán ő kérdezte meg, nekem van-e férjem. Mondtam, hogy nincs. Megkérdezte, hogy miért, hiszen csinos, sőt majdnem gyönyörű lány vagyok. Mondtam, hogy ez nagyon hízelgő, de a foglalkozásom miatt lehetetlen férjhez mennem. Megkérdezte, hogy miféle foglalkozásról van szó. Elárultam neki: pornósztár vagyok.

Morfondír:

Pornosztár vagyok? Elég hülyén hangzik, mert rosszul veszi ki magát, ha valaki azt mondja magáról, hogy sztár. Még akkor is, ha tényleg sztár. Senki nem nevetné ki Cristiano Ronaldót, ha azt mondaná, hogy ő futballsztár, John Travoltát, aki filmsztár, vagy, mondjuk, nálunk Vitray Tamást, aki ízigvérig magyar tévésztár. Vannak persze olyan nevetséges „világsztárok”, akiket csak nálunk, Magyarországon ismernek, de a helyzet az, hogy én tényleg világsztár vagyok, illetve voltam. Hgy hogyan lettem azzá? Igazából magam sem tudom. Remélem, a naplóból kiderül.

A pornóiparnak... itt azért meg kell állni, mert az emberek óriási többségének fogalma sincs arról, hogy tényleg egy

iparágról van szó. Meggyőződésem, hogy semmivel nem különbözik a pornóipar, mondjuk, az élelmiszeripartól, azon belül is a csokoládégyártástól. Csokoládét azért állítanak össze, hogy aztán a terméket elfogyassák. Mert mi a különbség egy pornófilm és egy tábla csoki között? Mind a kettő termék: mindkettőt előállítják, mind a kettő élvezeti cikk. Ez tetszik... mármint a hasonlat, hogy a pornófilm és a csoki egyformán élvezeti cikk, ez egy saját gondolat. A pornófilmet azért nézik, hogy élvezzenek, ezt érthetjük úgy is, hogy fizikailag, mármint, hogy nagyon sokan maszturbálnak filmnézés közben, de sokan azért néznek felnőtt művészfilmeket, mert meztelen női és férfitesteket nézni esztétikai öröm. Nem véletlen, hogy sok férfi lesbifilmeket néz, mert bármennyire is szeretem a férfitestet, azért szerintem is esztétikusabb egy formás mell, csípő, telt ajak, és folytathatnám egészen a sportos, gömbölyded fenekékig. Mindenesetre, ami engem illet, nekem nagyon tetszik a férfi nemi szerv. Szerintem csodálatos! Vannak péniszek, amik egész egyszerűen gyönyörűek! Hogy mitől gyönyörű? Hát például finom rajta a bőr... személyes véleményem szerint nem túl szerencsés, ha valakit körülmetéltek, mert én például imádok játszani a bőrrel, húzogatom, nyalogatom, de a részletekről most elég ennyi. Azért az sem véletlen, hogy csokoládét meg fagyit gyönyörű női szájjal szeretik reklámozni. Valaki rápillant az óriásplakátra, és azonnal az orális szex ugrik be neki. Mégis miért lenne ez baj? Én azt mondom, hogy a szexualitás a világ legszebb játéka, egy erotikus játék, aminek végig kell kísérnie a teljes életünket. Mindent ki kell próbálni azon a határon belül, amit a két fél együttesen meghatároz. A boltokban rengeteg fajta

csokit kapni, mint ahogy annak idején a videotékákban, mostanában pedig az interneten rengeteg pornófilm közül lehet választani. Nem akarok egyetlen terméknek sem reklámot csinálni, de az én kedvencem a csokik közül a Milka. Rajtam kívül még milliószám imádják ezt a csokit, ki ezért, ki azért, de nyilván az íze az, ami fergeteges. Fontos persze az állaga is, a csomagolása, a lila tehénre épülő marketingje, de nem ugyanez történt velem is, amikor sztárrá kiáltottak ki? Arányos testalkatú, szőke lány Közép-Európából, hibátlan fehér bőr, érzéki ajkak, kerekesség mindenütt, ahol fontos, a ciciknél, a fenéknél, a vállnál, és hát az a kisugárzás, amit nagyon nehéz szavakkal leírni, mert ha megvan, akkor nem igényel magyarázatot, ha meg nincs, akkor kár is róla beszélni. Lehet, hogy nagyképűen hangzik, de már akkor tudtam, hogy sztárnak születtem, amikor az első filmemmel díjat nyertem! Aztán világsztár lett belőlem, pontosabban: világsztárt csináltak belőlem. Ez egészen hétköznapi módon annyit jelent, hogy a filmjeimen keresztül eljutottam a világ minden pontjára. Monique Covét pontosan az volt egy ausztrál vagy egy perui videotékában, mint a Milka csoki a boltban. Ezért is, azért is fizetnek, méghozzá sokat! Össze sem tudnám számolni, hány gálán vettem részt, vagy éppen hány ezer autogramot osztottam ki. Csak azért hozom szóba a külsőségeket, mert tudom, hogy sok embert érdekel. Hát igen. A sztársággal kiváltságok is járnak. Nem kell nyolc-tíz órát kuporogni egy repülőgép turistaosztályán, egyértelműen jár a business class pezsgővel meg kaviárral, az ötcsillagos hotel elnöki lakosztályához dukál a jakuzzi, ugyancsak pezsgővel, és taxi helyett egyértelmű, hogy limuzinnal szállítanak. És akkor még nem beszéltünk

a helyszínekről! Amikor én kezdtem, a kilencvenes években, éppen Ausztráliában, az óceánparton, pálmafák között, liszt finomságú homokon heverve forgattam az első jelenetemet. Aztán persze jött Jamaica, majd a Copacabana, de számomra a legnagyobb élmény az volt, amikor a világ legszebb vízesei adták a háttérrel! A Viktória-vízesés Zimbabwe és Zambia határán, de nagyon bejött az indiai Dzsog-vízesés is, az monszun idején maga a csoda!

Pornósztárnak lenni azért nem csupa élvezet. Például órákon át tűrni, hogy a dzsungelben rovarok csipkednek, valamelyik görög szigeten negyvenfokos hőségben térdelni a hófehér, de kurva kemény sziklán komoly fizikai és lelki megterhelést jelent. Gondolkodtam rajta, hogy rögtön a könyvem elején szóba hozzam-e a kábítószer témát, de nem hiszem, hogy különösebben magyarázni kellene, hogy ezt a szakmát „szerek nélkül” képtelenség folyamatosan és magas szinten művelni. Igen, az életemben abszolút jelen van a kokain meg az amfetamin, de sohasem jutottam el odáig, hogy heroinnal lőjem magam. A húgom heroin-túladagolásban halt meg, nem volt még huszonkét éves. Most sírok... de majd folytatom.

2.

„Azt a megfogalmazást, hogy én az erőszak áldozata lennék, nem írnám alá!”

Mónika kezében laptop, fotókat mutat, amelyeket a rajongók gyűjtöttek össze és küldtek el neki. Rengetegen vannak, figyelik a vele kapcsolatos fejleményeket, ott vannak minden fontosabb fellépésén, és rendszeresen látogatják az interneten. Közülük egy-kettővel kapcsolatot is tart fenn, de többre nem volna ideje. Mónika nem tudja, hogy mit imádnak benne, igazából nem is nagyon érdekli. Az első kép 1999-es, Mónika azért tudja beazonosítani, mert már meg vannak csinálva a mellei. Megjegyzem, hogy nekem olyan nagyon nem jönnek be a szilikoncicik, de azt mondja, hogy ha megfognám az övét, azt mondanám, hogy azok bizony természetesek.

– Egyáltalán nem kemény a tapintása, nincs gombóc jellege. Mondjuk, nekem mázlim van, jól dolgozott a plasztikai sebész, és hogy úgy mondjam, ideális a testalkatom. Ezzel a lánnyal itt mellettem a Private-nél dolgoztam együtt. Erről a cégről azt kell tudni, hogy Burt Milton volt a főnöke, az apukája adta ki az első pornóújságot Svédországban, pont

akkor, amikor a *Hustler* megjelent. A lány egyébként Sandra Wal néven dolgozott, magyar volt, és állítólag AIDS-es lett, meghalt Amerikában. Hát igen! A mi szakmánkban az AIDS csak egészen kivételesen van jelen, de ez a lány drogos volt, és szúrta magát. Sajnos nem tudok róla sokat, nagyon eltérő volt a karakterünk... Ebben a jelenetben a partnerem tényleg elég szarul néz ki. A legelső német szerződésemmel majdnem agyonvertem Olivért, a főnökömet, mert direkt betett nekem. Egyszerűen gonosz volt. Olyan színészekkel rakott össze, akikkel nagyon nem voltam egy hullámhosszon, direkt arra ment rá, hogy rossz legyen nekem a forgatás... Hogy mitől rossz egy forgatás? Akkor, ha a lány igényei vagy elvárásai nagyon, de nagyon nem passzolnak a rendező által elképzeltékhez. Én nem vitatom, hogy a képen jól mutat egy nagy, vastag farok, csakhogy az ilyen igazából soha nem lesz kemény, kifejezetten fájdalmas és kellemetlen, amikor próbálják beléd tuszkolni. Hogy milyen egy ideális farok? Kemény és játékos!

– A laikusok – mint én is – mindenfélét képzelnek el arról, hogyan zajlik egy pornófilm forgatása.

– Kezdjük a városi legendákkal. Már nagyon unom, hogy állandóan emlegetik az ún. felszopólányokat, akik segítenek a fiúknak, hogy időben álljon nekik. A karrierem alatt én még ilyet nem láttam! Olyan van, hogy a kolléganő besegít, de ezek a fiúk profik, nincsenek rászorulva komoly segítségre. Igazából a szakmában nem nagyon használnak kiegészítő eszközöket, mert ha valaki beinjekciózza magát, vagy „beviagrázik”, akkor nem tudja száz százalékosan irányítani a péniszét, hacsak meg nem tanulja. Egyébként az injekciózás kifejezet-

ten veszélyes, mert kicsi sebbel ugyan, de mégis vérrrel jár, és ilyenkor jön létre a fertőzés, ami elvileg lehetetlen. Főleg az análiszexnél veszélyes, a végbél fala ugyanis nagyon vékony, kicsi hajszálerek vannak benne, és ha az megreped, a fertőzött partner azonnal továbbadja a betegséget! Egyébként nem csak az AIDS veszélyes; van rengeteg baktérium, ami nagyon komoly betegséget okozhat, ilyen például a végbélrák. Hát igen, a mi szakmánk nem veszélytelen! Forgatáson szó sem lehet óvszerről, nemcsak a látvány miatt, de a gumi szoríthatja a fiút, és az kellemetlen! Szóval óvszer az nincs, a színésznek tudnia kell a péniszét irányítani. Na igen, a laikusokat még nagyon érdekli a spriccelés is! Nem tudom finomabban mondani: az úgy megy, hogy a producer megkérdezi a fiútól, hogy mennyi időre van szüksége, ilyenkor jön a faszverés, és ha azt mondja a fiú, hogy készen áll, visszaszámol, hogy öt, négy, három, kettő, egy – spricc! Szerintem a szakmában egy ilyen feladatot minden profi simán megold.

– *A szenvedély mennyire játszik szerepet?*

– Amikor, mondjuk, a partnerrel nagyon jó együtt lenni, és nagyon jó a szex. Persze ilyenkor is két profiról van szó. Igaz, hogy munkakapcsolat, de ha kialakul a közös szimpátia, ha a partnerek ismerik egymást, akkor tényleg beszélhetünk szenvedélyről. Ez azért elég ritka.

– *Na, egy igazán naiv kérdés: szét lehet-e választani a szexet és a szeretkezést?*

– Nagyon jó ez a kérdés! Én mindig különválasztom ezt a kettőt, számomra két nagyon különböző fogalomról van szó!

A szex az hideg, pusztán szexuális élvezet, nem más, mint „hormonális tisztulás”, amire egy egészséges embernek igénye van, és ezt az igényt kielégítheti egy szeretővel, de egy prostituálttal is. A szex tehát hideg és lényegre törő, a test tisztulásának a folyamata. Egyszerre befolyásolja a hormonrendszert és dolgoztat egy izomcsoportot. A testépítők is izomra dolgoznak, ez látszik is rajtuk. Aki rendszeresen és sokat szexel, annak a nemi szervei intenzíven dolgoznak, azoknál viszont, akik – bármilyen okból – nem élnek szexuális életet, megfigyelhető egy negatív hatás. A nőknél másfél hónap után fakul a bőr, nyilván azért, mert leesik az ösztrogénszint, és ugyanez a helyzet a férfiaknál is. A nőknél nagyon ajánlott egyéves szünet után mindenképpen újratekinteni a szexet, a férfiaknál talán még fontosabb! Nagyon leegyszerűsítve arról van szó, hogy a férfiaknak folyamatosan üríteni kell, egyszerűen azért, hogy gyorsabban és egészségesebben termelődjenek az ivarsejtek.

– Emlékszik még arra, hogy mikor látott először pornófilmet?

– Nagyon kicsi voltam... nagyon. Apukám a vámhivatalnál is dolgozott, ott voltak elkobzott pornókazetták, fényképek meg újságok, amiket hazahozott. A húgommal apu fiókjában találtunk ilyen újságokat, egyszer még egy nagy köteg képet is. Nagyon kicsik voltunk, és csak azt láttuk, hogy a képen nemi szervek vannak közlőrl, de nem tudtuk, hogy mi az. Mutattuk anyunak, hogy találtunk egy csomó fotót kaktuszokról. Anyukám tiszta idegbeteg lett! „Ezek milyen növények?” – Mi csak ennyit kérdeztünk.

– *A szülei nemi élete foglalkoztatta?*

– Sajnos nem volt olyan szoros a kapcsolatunk, hogy valamilyen szinten valamit észrevehettünk vagy láthattunk volna. Egyetlenegy dolgot kérdeztem meg: hogy mi a különbség a csók és a puszi között. Erre azt a választ kaptam, hogy ha nagy leszel, majd megtudod. Nem mondom, hogy ez okos válasz volt, mert mi ezt minél hamarabb meg akartuk tudni. A szexualitás nálam és a húgomnál is már akkor jelen volt, amikor babáztunk. A mi babáink nemcsak papás-mamást játszottak, hanem szexuális kapcsolatuk is volt. Nem tudom, hogy ez jellemző-e általában a gyerekekre, de mi ösztönösen csináltuk. Másfél év korkülönbség volt közöttünk, és igen, jó testvérek voltunk! A húgomnak kiskorában én voltam a pótmamája, és utána is nagyon jó kapcsolatunk volt, egészen odáig, amíg a heroin be nem jött a képbe nála. Sajnos.

– *Ez hogyan alakult ki nála? Meséljen röviden Hajniról!*

– 1977. november 23-án született, most lenne 45 éves. Teljesen más volt, nem olyan, mint én. Ő mindig kis gyenge, elesett, törékeny volt, ugyanakkor a magatartása valamilyen szinten fiús, ahhoz képest, hogy lány volt... Milyen játékaik voltak? Babáztunk, kitaláltunk helyzeteket, és azt játszottuk el. A családról még annyit, hogy apukám 1939-ben, anyukám 1942-ben született. Elváltak ugyan, de megvannak, hála az égnek! Édesapámmal bonyolult volt a kapcsolatom, de nem csak vele, anyuval is. Miután a húgom megszületett, anyu azt magyarázta, hogy ő a kicsi, az elesettebb, mindig neki kell segíteni, ezért mindig Hajnival foglalkozott, így én inkább apuhoz kerültem. Mondjuk azt, hogy én valamilyen szinten föl

is néztem apámra, csak az volt a baj, hogy ő a Vám- és Pénzügyőrség egyik tisztje volt. A pozíciójánál és alaptermészeténél fogva erős, uralkodó típusú ember volt, mondhatnám azt, hogy totálisan maximalista, ellentmondást nem tűrő és eléggé agresszív.

– *Fizikailag bántalmazott valakit a családból?*

– Hát... én kaptam egy jó párszor! Azért engem talált meg, mert ha a húgomra rossz szemmel néztek, akkor ő elsírta magát, anyukám szintén, én meg bírtam. Nem tudom, miért! Ilyen volt a mentalitásom... meg engem fizikailag nehezebb bántalmazni, mint lelkileg. Hogy miért? Nem tudom. Ilyen a beállítottságom.

– *Tudja, mi az a viktimológia? Áldozattan. Amikor kriminológiát tanultunk az egyetemen, akkor külön speckó volt a viktimológia. Azt vizsgálja, hogy ki miért lesz áldozat. Van, aki bevonzza magának a bántalmazást, van, aki arra fizet rá, hogy este nem néz körül, és olyan helyeken császkál, ahol valójában nem kéne. A bűnözés áldozatává válásnak folyamatát vizsgáló tudományág arra is választ keres, hogy kik azok a típusok, akik könnyebben lesznek fizikai és/vagy szexuális bántalmazás áldozatai. A viktimológiában igazából nem számít az iskolai végzettség, meg az IQ-szint sem. Szerintem maga egy tipikus áldozat. Na, erről beszéljen jó hosszan, hogy miért van ez így!*

– Áldozat? Azt a megfogalmazást, hogy én az erőszak áldozata lennék, nem írnám alá! Apám erősen maximalista volt olyan elvárásokkal és követelményekkel, amelyeknek szinte képtelenség volt megfelelni, és amelyeknek nem is akartam

megfelelni! Ez volt az igazság! Ez mindenre vonatkozott, például az iskolai jegyekre, a házimunkára... apám egy rendszert tartó ember volt. Reggel öt órakor fölkelt, megitta a tejét, tornászott. Mindig azonos időben volt a reggeli, minden programozva volt, ezt tőlünk is elvárta. Amit én köszönhetek neki, az az, hogy ez a rendezettség engem a mai napig vezérel, hogy fegyelmezett ember vagyok, állandóan sportolok, és kitartó lettem ezáltal. Ezt neki köszönhetem. Viszont mindemellett nem hiszem, hogy ő nem szeretett volna engem, hiszen neki is volt egy nagyon kemény anyja, egy nagyon szigorú, spártai módszert követő anyja. A következő példa talán segít megérteni, hogy miről beszélek: náluk – apám szavaival kifejezve – úgy nevelték a gyereket, hogy adtak neki két pofont, ha nem értett valamit, mert nem volt idő arra, hogy magyarázkodjanak. Apai ágról az őseim jómódú életet folytattak egy kistele-pülésen. A föld mentén éltek, a termőföld, a vidék határozott meg mindent, sokáig még házasságot is úgy kötöttek, hogy a föld és a vagyon egyben maradjon. Ennyit apám múltjáról, de azt még tegyük hozzá, hogy ő mindig magával küzdött. Most elmúlt nyolcvanéves, és egyedül van. Amíg anyuval együtt éltek, millió nő volt az életében. Pénz, pozíció, jól nézett ki, ezeket rendre ki is használta. Most jött rá, hogy egyedül van.

- *Hogy éli meg?*
- Nagyon rosszul.

- *Ez mit jelent?*
- Az a baj, hogy az ő természetével nagyon nehéz. Azt mondja, hogy ennek visszeres a lába, a másik nem tud autót

vezetni, tehát ő azt a tökéleteset keresi, amilyen tökéleteset belőlem is csinálni akart. Azért, mert ő ebben hisz.

- *Az édesapja ideális férfinak gondolja magát?*
- Ez szinte biztos.

– *Milyen iskolai végzettsége van?*

– Nagyon sok egyetemet végzett, elvégezte a rendőrákadémiát és mindent, amit lehetett. Nagyon okos ember. Tehát egy rendkívül okos, nagyon tanult ember... mindenben a tökéletesség. Mesterlövész, vadászati társaság elnöke, megkapta az aranymedált, vitézi rendben megkapta az aranymedált, tehát mindenben tökéletes. Majd mutatok róla fényképet is. Annyit kitüntetések voltak, hogy nem fér el az asztalon.

– *A vitézi rend hogyan jön össze azzal, hogy a Kádár-rendszerben csinált karriert rendőrként?*

- Hát erre én sajnos nem tudok választ adni.

– *De mi a tippje? Karrierista volt?*

– Igen, karrierista volt, abszolút! Igazából nem tudhattunk semmit a munkájáról. Amikor elvégzett valami katonai egyetemet, ki akarták küldeni diplomatának Oroszországba. A nagyapám annak idején megsebesült a fronton, és nem engedte. Akkor lett volna a szárnysegédje valakinek, és most a vitézi rendben a szárnysegédje valakinek, nem tudom, kicsodának. Talán, egy Habsburg–Lotharingiai főhercegnek, ha nem tévedek.

– *Neki ez a mániája, hogy valaki mellett legyen valaki?*

- Igen.

– *Ezek a karakterek visszatértek az életében?*

– Olyan szinten sajnos visszatértek, hogy a férfikép egész életemben egy nagyon erős férfi: egy uralkodó, domináns figura volt. Mivel apukám sok időt töltött a katonaságban, én meg nagyon sokat voltam az éjszakában bűnözőkkel meg politikusokkal, ezért biztos, hogy visszatért. De a szerelmi életre nem lehet ráfogni, hogy emiatt nem működött, mert a szakmám miatt nem működött. Először én nem akartam, mert beleszerettem egy nős férfiba, akivel tíz évig tartott a szerelem. Ez alatt az idő alatt én pornóztam, volt mellette nekem is kapcsolatom, neki is ott volt a felesége meg a három gyerek. Tíz év után a felesége bejelentette, hogy terhes a negyedik gyerekkel, és akkor mondtam, hogy azt nem várom meg, hogy felnőjön. Én inkább a szakmámat okolom emiatt. Nagyon érdekes volt a találkozásunk. Ő is szakmabeli volt, eléggé ismert személyiség. Mindenki tudott a kapcsolatunkról, mert nyílt titok volt, szerintem a felesége is tudott rólunk. Tudomásul vette, hogy én nagyon szerettem pornóasztároskodni, nem is akartam abbahagyni. Úgy voltam vele, hogy nekem ez tökéletes, így tudok mozogni, miközben állandó kapcsolatban vagyunk. Nekem jó volt, mert tudtam, hogy szeret, ott van mellettem, én nem vágytam házasságra és nem vágytam gyerekekre. A kapcsolat jövőjére vonatkozólag az volt megbeszélve, hogy ha a gyerekek felnőnek, és ha az én életem is nyugodtabb lesz, akkor együtt maradunk.

– *Szerepelt vele közösen filmben?*

– Ő nem filmszereplő volt, hanem a háttérben volt nagyon fontos ember, kiállításokat is rendezett.

– *Egy hétköznapi ember nem tudja elképzelni, hogy egy férfi hogyan tudja elviselni akár vizuálisan, hogy a felesége mással szexel, még hozzá elég durva dolgokat visz végbe.*

– Én ezzel teljes mértékben egyetértek. Megmondom őszintén, hogy nekem azért nem volt pornósziésszel kapcsolat, mert én se tudtam azt elképzelni, hogy van egy kapcsolatom, én kint élek Németországban, a barátom meg itthon szexel a barátnőmmel, meg annak a barátjával, majd este fölhívnak, és elmondják, hogy milyen volt a jelenet.

– *Miért, volt ilyen?*

– Volt, igen. Volt egy német pornósziész barátom, Reinhardtnak hívták, és volt egy magyar barátnőm. Én kinn laktam Németországban, ő itt lakott Magyarországon, és itt-hon volt egy magyar pornófilmforgatás, Reinhardtnak egy kolléganőmmel, a Karinnal volt egy szexjelenete, és benne volt a barátnőm is. Amikor este vége lett a forgatásnak, felhívott a barátom is, és felhívott a barátnőm is, hogy mindketten elmondják, milyen volt a forgatás.

– *Milyen volt? A barátnője mit mondott?*

– A barátnőm azt mondta, hogy együtt dolgoztam ezzel a két elmebeteggel. Ha jól emlékszem, egyértelműen úgy próbálta elmondani, hogy á, nekem nem is tetszenek, nem is dolgoztak rendesen, meg nem is működött. A barátom meg a Karin úgy mondták el, hogy semmi, volt egy kis jelenetünk vele, semmi extra. Elmagyarázták, hogy milyen volt a színben, hogy szopott, hogy análozták meg dipizték.

– *Az mi?*
– A dipizés az, amikor az egyik a popsiban, a másik a pun-
ciban. A DP, az angol *double penetration*, tehát a kettős beha-
tolás rövidítéséből származik...

– *Ez extrémnek számít?*

– A pornófilmforgatásban teljesen normál szint.

– *Maga még emlékszik az első ilyenre?*

– Nekem az első análszexem Ausztráliában volt a Private-
tel, majd mutatok is róla mindjárt borítókat. Elég érdekes
volt, mert amikor kikerültem Franciaországba, nekem nem
mondták meg, hogy pornófilmforgatás lesz, én ebbe az egész-
be úgy kerültem bele, hogy volt egy magyar menedzser, az
meglátta a fotóalbumomat, és kihívtak Franciaországba, el-
vileg aktfotózni. Amikor kimentem, akkor közölte a Pierre
Woodman, hogy ez nem akt, hanem pornófilm. Engem tizen-
hét évesen akkor dobtak ki otthonról, nem volt hol laknom,
nem volt semmim, és akkor hirtelen mindenem lett. Akkor a
Pierre felhívta az itthoni menedzseremet, ki volt hangosítva
a telefon, és följánlotta, ha kint maradok, kapok lakáskul-
csot, hitelkártyát, gondolkozzak el rajta, ráadásul az első for-
gatásom Ausztráliában lesz. Ki is mentem. Akkor még nem
beszéltem a nyelvet. Gondolkodtam, hogy angolt tanuljak-e,
vagy franciát, de az angol volt a könnyebb, és azt beszélt
mindenki, úgyhogy azt kezdtem el tanulni. Igazából úgy volt
az első jelenetem, soha nem felejttem el... kint voltam Auszt-
ráliában, láttam az óceánt, és mivel világeletemben „vízi lény”
voltam, gondoltam, úszok egyet. Ledobtam a ruháimat, és

belevetettem magamat a hullámokba. Az sem érdekelt, hogy éppen menstruáltam. A Pierre-ék üvöltöztek hátulról, nem tudtam, mi bajuk, de mint kiderült, kint volt a „cápaveszély” tábla, mutatták, hogy jön a cápa, és akkor gyorsan kiúsztam. Három helyen forgattunk: Melbourne-ben, Sydney-ben, és lementünk Perthbe is. Az első análszínem is úgy volt, hogy nem tudtam, hogy kell, benn fürödtem a tengerben, és egyszer csak jött a Pierre egy análbeöntővel. Néztam, hogy mit akar ez? Mondta, hogy *sexi, anal, anal*. Mondta, hogy előtte ki kell mosni, és ott a tengerben mosott ki, ez volt az első análiszex-felkészülésem.

– *Milyen volt a behatolás?*

– Ja, hát az semmi, már análiszexeltem előtte, igazából a technikai részéhez nem értettem.

– *Ha azt mondja önnek egy nő, hogy neki roppant kellemetlen, hogy a férfi állandóan análiszexre vágyik, mert az neki fájdalmas, mit tanácsolna?*

– Mindenféleképpen ki kell deríteni, hogy neki miért nem jó, és hogy a férje miért vágyik mindenképpen análiszexre.

– *Milyen lehetőségek vannak? Miért vágyhat egy férfi az análiszexre?*

– Én azt mondom, hogy a szexualitás a világ legszebb játéka, egy erotikus játék, ami soha nem szabad, hogy véget érjen, és mindent ki kell próbálni azokon a határokon belül, ami mind a két félnek jó. Én teljesen normálisnak tartom azt, hogy ha egy férfi vagy egy nő lát valamit, ami megjelenik a fantáziájában,

akkor azt mind a két fél kipróbálja együtt, és utána még mindig el tudják dönteni, hogy az jó-e, és akarják-e, vagy mégsem. Gyakran a lány azért nem akarja az análiszexet, mert, mondjuk, blokkolva van az agyában (általában ez szokott lenni), hogy úgy gondolja, hogy a vaginát az isten arra teremtette, hogy szexeljenek vele, az anált meg megalázónak tartja, és alárendelt szerepnek. A kettes számú probléma, hogy félnek attól, hogy a végbél tisztátalan, és nincsenek tisztában azzal, hogyan tudják ezt higiéniailag kezelni, erre jó például a beöntés az análiszex előtt. Gyakran a nő, vagy egy homoszexuális kapcsolatban a férfi azért fél az análiszextől, mert az aktus közben elkezd automatikusan összeszorítani a végbelét. Ez azt jelenti, hogy ahogy a széket is visszatartjuk, ott aztán se ki, se be nem megy semmi. A helyes technika az, hogy el kell lazítani a végbelet, ugyanazt a mozgást kell csinálni, mint amikor az ember kakilni akar, és ki fog tágulni automatikusan. A krémek is tudnak még segíteni, amik ellazítják azt a szorító izmot, ami gátolja azt is, hogy a bugyinkba kakiljunk, és ezek nagyon sok érzéstelelőt is tartalmaznak, mivel az análiszexnél az első behatolás, pontosan ennek az izomnak a szorítása miatt, elég fájdalmas. Tehát hangsúlyozom, hogy a szilikonbázisú síkosító megkönnyíti a behatolást, mivel az ánuszt nem nedvesedik. Ami engem illet, én nagyon szeretem az análiszexet! Csak persze, tök jó, ha az ember tudja, hogy ezeket a technikákat igenis tanulni kell. Tehát a szex tanulható, sőt, tanulni is kell.

– *Meséljen a kollégáiról! Kikkel dolgozott együtt?*

– Aki mindenki számára ismert, az a Rocco. A legfontosabb, amit tudni kell róla, hogy abból, amit a külvilágnak mu-

tat, semmi sem igaz. Róla mindenki azt hiszi, hogy egy igazi szadista állat, aki mindenkit csak kihasznál. Én azt mondom, hogy ez az egész csak egy játék. Ezt tudja jól eladni. Nála is megvolt a probléma, őt is bántalmazták, nála is lett egy kis katt... mondjuk így. Viszont abszolút kedves, figyelmes, intelligens úriember a nőekkel. Neki a pornó nem más, mint egy üzlet, biznisz.

– *Beszélggett vele bizalmasan?*

– Hogyne, elég bizalmasan! Én még a lelegejétől ismerem őt, neki is magyar felesége van, a Róza. Enyhén furcsa volt a megismerkedésünk. Én kint fotóztam az olasz *Playboynak*, ő meg bejött, szintén fotózásra. Annyi volt az ismerkedésünk, hogy megfogta a kezemet, kivitt a fotózásról, ő volt a nagy Rocco Siffredi, és megdugott a végében. Visszamentem, megigazították a sminkemet, és folytattuk a fotózást. Ez volt a megismerkedés. A végében szexeltünk, semmit nem beszélünk, és utána visszamentem. Ez a fotózás közben volt. Senki nem állította le a dolgot, pedig teljesen egyértelmű volt. Visszajöttem Magyarországra, és ő kihívott, akkor csináltuk meg a *Never Say Never to Rocco* című filmet, ami Oscar-díjas lett, viszont azt tudni kell róla, hogy az akkori egyik legbrutálisabb film volt. Én nem beszéltem nyelveket, és nem is közölték, hogy mi fog történni. Az volt a sztori, hogy Rocco egy maffiafőnök, lemegy a sikátorba a barátnőjével (velem) és még két lánnyal. Ott odaajándékoz minket a feketéknek, úgy, hogy ő is ott volt. Ott aztán harminc négerrel. Emlékszem, az egyik lány a felvétel közben elkezdett sírni, kiment, aztán a másik lány is, aztán én fejeztem be a színt, de én is csak azért,

mert azt mondtam, hogy be akarom fejezni, és amikor vége lett, beszálltam a taxiba, és egy órát sírtam.

– *De a harminc fekete mit csinált?*

– Ott basztak, ahol tudtak, mert gruppen volt.

– *Maga hogy volt ezzel a harminc feketével?*

– Én igazából úgy fogtam föl, hogy ez egy munka, egy feladat, amit végre kell hajtani.

– *Ők hogy viselkedtek?*

– Hát, amikor egy fekete meglát egy szőke nőt, akkor mindenhol, ahol csak ér, hozzád akarja tolni, meg akar taperolni... szörnyű!

– *Erről beszélgetett már feketével?*

– Senkivel nem beszélgettem, se előtte, se utána. Ez még eléggé a karrierem elején volt. Egyébként nekem mindig is voltak fekete barátaim! Nem azt nézem a másiknál, hogy milyen a bőrszíne, hanem azt, hogy milyen ember. A legfontosabb emellett talán az, hogy legyen tiszta, szagatlan és jó ember.

– *Hogyan jellemezné ezeket a fekete szereplőket? Honnan szedik őket, milyenek?*

– Pornófilmforgatásra mindenki jelentkezhetsz, de egy feketének mások a testi adottságai, mint egy fehér férfinak. Az egész testük kemény, nem puhák, és a péniszük is kemény, mindegyik hatalmas szerszámmal bír, ami egyébként jól néz ki. A pornóban az az eladható, hogy a nők szanaszét vannak baszva és aláz-

va, és nagyon sokszor erre egy fekete, ugye a szíkontraszttal, nagyon jól tud kinézni. Ennek már láttam a fordítottját is, hogy egy fehér nőt dugott hátulról egy fekete, és akkor elkezdett a nő üvölni, hogy „basszál, rabszolga”! De azért ez ide-oda játszik. Én azt mondom, hogy a feketéket a világ már elfogadta, de ők genetikailag mindig mások lesznek. Igazából a filmen a szőke nő-fekete férfi mindig átkozottul jó kontraszt. A szőke haj, fehér bőr mindig a tisztaságot, az angyalt jelképezi valamilyen szinten, a fekete meg talán a démont.

– *Mi a helyzet a szopással?*

– Én szeretem. Én szeretem! Azt mondom, hogy az óralis szex hozzátartozik a szexhez. Az embernek egy teste van, nincsenek nemi szervei külön, így aztán amikor két ember együtt van, akkor nem külön a nemi szervek egyesülnek, hanem két test van együtt, és mivel mi intelligens lények vagyunk, nem csak magunkkal törődünk, figyelünk arra is, hogy a partnerünknek jó legyen.

– *Nagyon sok nő nem prúd, hanem egyszerűen megalázónak tartja, hogy így elégítsen ki egy férfit.*

– Szerintem semmi megalázó nincsen benne. Az a nő, aki megalázónak tartja azt, hogy egy férfit így elégítsen ki, az biztos nem riadna vissza attól, hogy ugyanaz a férfi kinyalja a punciját.

– *Van férfi, aki nem is hajlandó arra, hogy kinyaljon egy nőt.*

– Ezek mind régi rossz élményekből vannak összetéve az agyunkban. Egytől egyig rossz programok, amiket újra kell írni.

Mondjuk, hogy rossz szokások. Amikor az ember fiatal, vagy pedig először találkozik egy szituációval, akkor valahogy azt a helyzetet lereagálja. Utána az agya erre a reakcióra emlékezni fog, és van, amikor ezek jó élmények, és van, amikor rossz élmények. És sajnos, ha az első rossz élmény, akkor az agy erre visszaemlékszik, és amikor az ember a következő ilyen szituációba belekerül, akkor ezt automatikusan próbálja kikerülni. Tehát nem is úgy közelít hozzá, hogy ez jó lehet. Ez a helyzet a korai magömléssel. Elvileg itt is rossz szokásokról beszélünk. Itt közrejátszhat az, hogy a kisfiú fél, hogy észreveszik, ezért gyorsan el akar élvezni, és ha ezt megszokja, akkor automatikusan ez a gyors élvezés fog visszajönni, de ezek mind-mind korrigálhatók.

– *Mi a helyzet a spermával? Milyen íze van?*

– Minden spermának más íze van. Van olyan sperma, aminek jó az íze, és van olyan, ami katasztrófa. A jóízű, az valamilyen szinten édes, nem túl sűrű, mondhatjuk azt, hogy jó halmazállapotú. Ezt befolyásolja az ember hormonrendszere, és persze az is, hogy mit eszik, mit iszik, mennyi folyadékot fogyaszt. Sokan nem is tudják, mekkora jelentősége van annak, hogy milyen gyakran ürül ki a szervezetből a sperma. Nagyon leegyszerűsítve az egész olyan, mint amikor egy lábosban nagyon régen benne van egy zsír, és azzal már nem lehet jó rántott húst csinálni. Annak vagyok a híve, hogy ha valakinek nincs állandó, rendszeres partnere, akkor maszturbáljon, mert fontos, hogy tiszta, új anyag termelődjön.

– *Mennyire igénylik a nők az orális szexet? Mennyire értenek hozzá a férfiak?*

– Szerintem a nők nagyon igénylik az orális szexet, ugyanúgy, ahogy a férfiak is. Rengeteg csiklózógató vibrátor létezik, hatalmas piacuk van. Ez is azt bizonyítja, hogy a nők igénylik az orális szexet. A férfiaknak pedig nem lehet kapni szopógépet, ami ugyanazt az élményt tudná visszaadni. A nők jobb helyzetben vannak, a vibrátor, ha nem is tökéletesen, de helyettesíteni tud egy férfit. Hogy a férfiak mennyire vannak tisztában azzal, hogy mit igényelnének a nők? Ez változó. Rengeteg múlik azon, hogy egy férfi életében megjelent-e az a nő, aki felvilágosítja, megtanítja, hogyan kell egy nőt a kezével, a nyelvével kielégíteni. Egyszerűnek tűnik, de mégse olyan egyszerű! Mit kezdjen egy férfi, mondjuk, az ujjával? Nagyon sok férfi azt hiszi, hogy csak a klitorisz izgatható, de a nők ezt meg tudják oldani nagyon sokszor vibrátorral. Az, hogy a férfiak mennyire tudják? Változó. Már csak azért is, mert ahhoz, hogy a férfi tudja, milyen a jó orális szex, ugyanúgy, mint egy nőnek, kell egy olyan partner, aki erre megtanítja, mert senki nem úgy születik, hogy előtte van egy puncsi, és tudja, hogy hol nyalja, hol izgassa az ujjával, milyen mozdulatokkal, le-föl, oldalra, meg ilyenek. Nagyon fontos, hogy jól meg lehet tanulni.

Annak, hogy a férfiak és a nők között elég nagy a különbség abban a tekintetben, hogy mennyire ismerik a nemi szerveiket, az erogén zónákat, az egyik oka az, hogy már gyerekkorban kialakulnak a különbségek. A kisfiúkat gyorsan megtanítják arra, hogyan kell megmosni a kukijukat, előbbutóbb tisztában vannak a herék jelentőségével is, ellenben a lányoknál ez kicsit bonyolultabb. Mégpedig azért, mert a mamák, amikor kioktatják a pici lányukat arra, hogyan kell

tisztán tartani a puncijukat, természetesen nem jutnak annál tovább, mint hogy kívülről szépen meg kell mosni. A kislányok és a kislányok közt fontos hasonlóság, hogy a kislányok elég gyorsan rájönnek arra, hogy ha mozgatják a kezüket a kukijukon, ami eleinte nyilván egy öntudatlan mozdulatsor, az egy kellemes érzés, és a kislányok ugyanígy vannak ezzel, amikor a klitoriszt – akár véletlenül – megérintik. Ily módon ők is tapasztalják, milyen jó érzés, amikor simogatják magukat, és előbb-utóbb akár öntudatlanul, véletlenül is eljutnak az orgazmusig.

– *Ha már itt tartunk, gondolom, maga jól szop.*

– Állítólag igen! Először is, nekem nagyon tetszik a férfi nemi szerv. Szerintem csodálatos! Vannak péniszek, amik egész egyszerűen gyönyörűek! Szabályosak, finoman van rajtuk a bőr... én például személy szerint nem szeretem, ha valaki körülmetélt. Imádok a bőrrel játszani, egész egyszerűen szeretem, amikor a farkán keresztül uralok egy férfit. A szopásnál is fontos az előjáték. Különböző lehetőségek vannak. Mondjuk azt, ha a férfin még rajta van a nadrág, vagy az alsónadrág, akkor én először kívülről kezdem el ingerelni a nadrágon keresztül, utána becsúsztatom a kezem az övön, a cipzáron. Na, azután már lekerül a nadrág! Utána elkezdem fogdosni úgy a péniszt, hogy még benn van az alsónadrágban. Aztán amikor lejjebb húzom a gatyát, akkor már hozzáférek a péniszhez. Van, amikor fentről kezdem, van, amikor alulról. A combot belülről nyalogatom, aztán előbb-utóbb a számba veszem a farkat, ezt imádom. Mélytorkozok is, gondolom, pornószártól elvárható. A legtöbb nő csak a szájába

veszi, de én az egész péniszt be tudom kapni, szinte le is nyelem. Amikor az ember legelőször próbálja ki, szinte fuldokol, mert ugye, aki már próbálta hánytatni magát, az tudja, hogy van egy gégeelzáró cső, amit félre kell nyomni. Az is teljesen normális, hogy ha ezt a részt megpiszkáljuk, akkor váladék jön föl, ami lehetővé teszi, hogy az étel lecsússzon, vagy adott esetben a pénisz behatoljon a torokba.

Szerintem a női mell majdnem olyan a szex szempontjából, mint a férfiak farka. A nők többségének nagyon érzékeny a melle, de van olyan is, hogy az egyik mell érzékenyebb, mint a másik. Nekem például az egyik mellem sokkal érzékenyebb, mint a másik, a mellbimbóm is. A mellbimbó nagyon sok embernél kapcsolatban van a nemi szervekkel. Az izgatására nagyon sokszor a női puncsi nedvesedik, a pénisz is erősebb és keményebb lesz, ami persze nem zárja ki, hogy vannak férfiak és nők, akiket ez egyáltalán nem izgat. Már mondtam, hogy szerintem nagyon fontos, hogy a női mell ne legyen elhanyagolva. Először is, tudni kell, hogy a nőnek mi tetszik. Az érzékszervek megváltoznak szoptatás előtt, szoptatás után, de akkor is, ha valakinek szilikonmelle van, vagy ha nincs szilikonmelle. Az a lényeg, hogy a mellben a legfontosabb rész mindig a mellbimbó, és mindig a mellbimbót kell, és annak a közeli környékét ingerelni. Ha esetleg az illető szereti a fájdalmat szex közben, akkor a mellbimbót erősen kell harapni, szorítani, megcsípni, vagy esetleg csíptetőket rátenni. Szerintem nekünk, nőknek az a legkellemesebb, legizgatóbb, ha a férfi pontosan úgy szopja, harapdálja a mellbimbónkat, mint egy csecsemő, mint egy baba... Szexuális szempontból én az egész testet fontosnak tartom, és szeretem, és javaslom, hogy senki

se feledkezzen el a hasról. Nagyon fontos erogén zónák vannak ott, apróság, de fontos, hogy amikor a pénisz vagy az ujj behatol a hüvelybe, érdemes lenyomni a hasat, mert így sokkal intenzívebb lesz az érintés, erősebb az élvezet.

Megfigyeltem, hogy mindenki roppant szemérmes lesz, ha a fenék szóba kerül. Sokan felháborodnak, hogy a nők azt is nyalják. Márpedig megteszik, mert a férfiak szeretik. A pénisz nem különálló, egy teljes erogén zóna tartozik hozzá a „környékén”. A végbélnyílás és a pénisz közötti rész nagyon érzékeny, a hassal együtt. Szerintem a végbélnyílás fölötti rész már nem olyan érzékeny, viszont a végbélnyílás mindenféleképpen. A férfinak a végbélnyílásán van a prosztatata, körülbelül másfél centire fön, ami egy nagyon erős izom, és ennek az extra stimulálása, mondjuk, a szopással együtt, nagyon erős élvezetet tud kiváltani. Nem véletlen, hogy sok prostituált a prostatamasszázsral hirdeti magát. Nem csak nőknek, férfiaknak is gyártanak vibrátort. Ezen a szerkezeten van egy kis csőr, azt kell benyomni, aztán erős nyomással és mozzgatással ugyanazt a hatást lehet elérni, mint a nőknél a G-pontnál.

Mindenki röhög, amikor ilyen-olyan újságban, műsorban halljuk, olvassuk azt a kifejezést, hogy „angol kutatók szerint”, mégis idézném az angol tudósokat. Ők 1800 nőt kérdeztek meg, hogy sikerült-e megtalálniuk saját G-pontjukat. Az eredmény meglepő: alig több mint a felének sikerült. Nem mintha fontos lenne, de még száz éve sincs, hogy foglalkozni kezdtek a G-ponttal. Egy német orvoskutató, Ernst Gräfenberg foglalkozott először ezzel a nehezen megtalálható erogén zónával. Az internet szerint a neve alapján nevezték el ezt a bizonyos erogén zónát, aminek még a pusztá léte is

vitatéma. Vannak azonban szerencsés nők, akik már megtapasztalták, milyen hihetetlen kéjjel jár, ha az ügyes férfi profi módon foglalkozik ezzel az érzékeny vidékkel. Kezdjük azzal, hogy a pénisz és a vagina működésében közös és meghatározó, hogy izgalmi állapotban mindkettő megdagad, a vénédények vérrel telítődnek és megduzzadnak. Fontos, hogy azt a bizonyos misztikus G-pontot igazából csak akkor lehet „kitapintani”, ha ez a bizonyos izgalmi állapot létrejött. Ekkor a hüvely bejáratától nagyjából két centire a beható két ujj kitapinthatja azt a területet, aminek a nagysága nyilván változó, de úgy egy felnőtt ember hüvelykujjának a felületével egyezik meg. Megjegyzem, arról már szó volt, hogy a nőknek alig több mint a fele fedezte fel a testében ezt a bizonyos G-pontot, és akkor még nem is gondoltunk bele, hogy a férfiak mennyire tájékozatlanok a feleségük, a barátnőjük és a szeretőjük testét illetően. Ha már szóba kerültek a férfiak, jó volna, ha tudatosítanák magukban, hogy a női nemi szervvel, azaz a hüvellyel ugyanúgy teljes egészében kell foglalkozni, mint ahogy a férfiak a péniszükkel kapcsolatban ezt igénylik.

Sok férfi retteg a hosszú női műkörmöktől. Már azt sem értik, hogyan lehet velük gépelni vagy feneket törölni. Hát úgy például, hogy fogsz két tollat, és azokkal pötyögteted a billentyűt, a fenekedet pedig szépen kimosod a bidével. Az már más kérdés, hogy ilyen körmökkel biztos nem nyúlnék bele egy férfi végbelébe. Nemcsak azért, mert fájdalmas, de azért is, mert felsérthetem a végbél falát, ami bevérzéshez és további fertőzésekhez vezethet.

A nyak, a fül környéke szintén fontos erogén zónának tekinthető. Rengeteg idegvégződés húzódik benne, és ha a

Drakula-filmekre gondolunk, nem véletlenül hagyták szabadon a filmben, meg a plakátokon ezt a zónát, mert kifejezetten erotikus hatást kelt. Sokan nem hiszik, de én biztos vagyok benne, hogy egy gyönyörű női nyak lehet ugyanolyan erotikus, mint, mondjuk, ugyanannak a nőnek a puncija vagy a melle.

Lehet, hogy megbotránkoztatok egy csomó embert, de tetszik vagy nem tetszik: a száj végül is egyike a nemi szerveknek. Akinek van szeme, láthatja, hogy egy szép női száj pont olyan, mint egy duzzadt punci. Olvastam már arról is, hogy azok, akiknek duzzadtabb az alsó ajkuk, érzékibbek és szenvedélyesebbek. Ezt én is alá tudom támasztani. Ők érzékenyebbek, szenvedélyesebbek, de megkockáztatom, szeszélyesebbek is, mint akinek két vékony csík van a szája helyén.

– *Beséljünk a pózokról!*

– Abból kell kiindulni, hogy a nagyság szerint három csoportba sorolható a pénisz és a vagina. Kezdjük az extremitással! Egy nagy farkú néger soha nem tud összejönni egy szűk vaginájú japán nővel. A japánoknál a punci genetikailag kicsi. Egy nagy farkú fekete vagy fehér pasi örömet nem, fájdalmat viszont annál inkább tud okozni neki. Éppen ezért a genetikailag nagyon különböző párok között igazából hosszú távú kapcsolat nem nagyon jön létre. Ez persze fordítva is igaz: ha egy férfinak iciripiciri farka van, nem nagyon tud összejönni egy nagy „feka” pinával. Ami a pózokat illeti, abból kell kiindulni, amiről már szó volt, hogy van a kicsi, az átlagos és az átlagnál nagyobb méretű pénisz meg punci. Világos, hogy ideális esetben a pár az átlagos csoport-

ba tartozik, de akkor sincs minden veszve, ha az egyikük ebből kilóg. A pózokkal sok mindent lehet korrigálni. Egészen más a behatolás erőssége hátulról, más oldalról, megint más a misszionáriuspózban. A pózoknál tényleg az a lényeg, hogy mindkét fél törekedjen a harmóniára, ugyanis akkor van esély a tökéletes együttlétre. Egyébként ugyanez a helyzet, ha két nagy vagy két közepes találkozik.

Jézus, Mária! Hányszor kérdezték már meg tőlem, hogy mi a különbség, ha a kamera előtt szexelek, vagy otthon a párommal! Hát, én civilben sem mondanám magam unalmas csajnak, de erről majd később. Tehát olyan, hogy tabu, igazából nincsen. Amit a filmen nem csinálnék, azt nem csinálnám a magánéletben sem. Egyetlenegy dolgot, mondjuk, nem csinálnék szerintem a magánéletben: ha együtt vagyok otthon a párommal, biztos, hogy nem kérném meg, hogy hívja át a haverját, és csináljuk hármásban. Ezt biztos, hogy nem, de azt leszámítva mindent szabad.

Azt is gyakran kérdezik, hogy amikor a hármasszexben egy nőre két férfi jut, akkor a férfiak egymáshoz érnek-e. Dipinek nevezzük azt a pozíciót, amikor az egyik kuki a punciban van, a másik a popsiban. Hát, ott kikerülhetetlen, hogy a két pénisz összesúrlódjon, és ugyanez a helyzet, amikor két pénisz találkozik egy hüvelyben. A pornóiparban egyszerűen nem lehet kikerülni az előbbi helyzeteket, viszont csak olyan fiúkkal lehet megcsinálni, akik nem irtóznak attól, hogy más hozzájuk érjen. Már mondtam, de megismétlem, nálunk a pornóiparban senkit sem kényszerítenek semmire. Az persze igaz, hogy a pénz sok mindenre rá tudja venni az embereket. Kikerülhetetlen téma a melegek ügye, helyzete. Én

dolgoztam meleg férfival, és voltam együtt transzvesztitával is. A transzvesztita jelentése: nőként öltöző és viselkedő férfi, vagy férfiként öltöző és viselkedő nő. Maga a szó a latinból jön, a *trans-* előtag jelentése át, a *-vestito* pedig azt jelenti, hogy öltözet. Tehát valami olyasmi is lehetne, hogy átöltözet vagy átmeneti öltözet. Először amúgy orvosi szakszóként használták. Persze az idők során sok társjelentés kapcsolódott hozzá, hiszen már az 1910-es évek óta használják a kifejezést. A transzvesztita és a transzszexuális között az a különbség, hogy a transzvesztita csak nőnek öltözik, de általában férfiként éli az életét, a transzszexuálisok pedig a transzneműek azon csoportja, akik egyértelműen férfiként vagy nőként azonosítják magukat, de úgy, hogy ez nem azonos a születés kori besorolásukkal. Ők már sokszor elkezdenek női hormonokat szedni, gyakran átalakítják magukat különböző műtétekkel. Innen lényegében véve már nincsen visszaút. Amikor két meleg férfi előttem szeretkezik, azzal úgy vagyok, hogy az ő dolguk. Mindig az kérdezik tőlem, hogy vizuálisan nem taszító-e, amikor a melegek szexelnek. Ha csókolóznak, az nem, sőt, abszolút nem. Az se zavar, ha egymást szopják, viszont, ha hátulról keményen tolják... nem mondom azt, hogy annyira zavarna, de egyáltalán nem izgató. Hozzá kell tennem, hogy egy csomó meleg férfi egyáltalán nem száz százalékosan meleg, összejönnek lányokkal is, és tapasztalatom szerint egyik sem úgy kezdte az életet, hogy ő akkor meleg. Van olyan ismerősöm, aki azért lett meleg, mert gyönyörű férfi volt... rengeteg pénz... mindent kipróbált, és változatosságra vágyott. Előbb-utóbb meleg lett, mert elege lett a nőkből. Az ő esete mindenképpen ritkaság, arról viszont egyre többen

beszélnek és írnak, milyen kritikus helyzetbe kerülhetnek azok, akik – közhelyesen fogalmazva – férfitestbe születtek, de nőnek érzik magukat, vagy fordítva. Tehát, ha például egy férfi lélek lakik női testben. Ilyenkor nincs szó másról, mint genetikáról, kromoszóma-eltérésekről, de ez orvos-genetikai probléma. Az, hogy lelkileg egy ilyen helyzetet ki hogy dolgoz fel, a család, az orvos, a pszichológus hogyan tud segíteni, az már egy bonyolultabb kérdés. Erről a témáról a könyvben többször, több helyen is szó esik, de saját tapasztalatomat csak ismételni tudom: a meleg szerencsés esetben (a család, a környezet, a társadalom megítélése) boldogan élhetik le az életüket, kiegyensúlyozott párkapcsolatban, de ugyanez sajnos nem teljesen igaz a transzvesztitákra, mert őket a mindennapi életben sokkal kevésbé fogadják el. Nagyon kevés olyan terület van a munka világában például, ahol önmagukat adhatják. Talán csak a szépségiparban, a divatszakmában nem kell nehézségekkel szembenézniük.